

Dr Robert A. Peterson, Teologia właściwa, sesja 7, Syn jest Bogiem

© 2024 Robert Peterson i Ted Hildebrandt

To jest dr Robert A. Peterson i jego wykład na temat Teologii właściwej lub Boga. To jest sesja 7, Syn jest Bogiem.

Kontynuujemy nasze studia w Teologii właściwej, doktrynie Trójcy.

Podkreśliliśmy, że oba Testamenty nauczają o jedności Boga — jest tylko jeden Bóg. Następnie powiedzieliśmy, że Ojciec jest Bogiem. Następnym punktem w naszym zarysie jest boskość Syna.

Syn jest Bogiem. Nasz Pan jest boski. I jest na to wiele dowodów.

Jezus jest utożsamiany z Bogiem na różne sposoby. Wykonuje wiele dzieł, które wykonuje tylko Bóg. Zbawia nas w jedności z samym sobą.

On przynosi wiek, który nadejdzie i otrzymuje cześć należną tylko samemu Bogu. Mogliśmy dodać, że ma atrybuty, które ma tylko Bóg, ale nie wiem.

Może to się pokaże w tych notatkach, że po prostu tego nie zauważyłem. Nasz Pan Jezus Chrystus jest boski. Jezus jest utożsamiany z Bogiem w Nowym Testamencie w sposób, który jest prawdziwy tylko dla samego Boga.

Nowy Testament nadal potwierdza monoteizm Starego Testamentu, rzeczywistość, że istnieje tylko jeden Bóg. Jednocześnie Jezus jest identyfikowany z jedynym prawdziwym Bogiem na co najmniej trzy sposoby. Po pierwsze, fragmenty Starego Testamentu odnoszące się do Jahwe są stosowane do Jezusa.

Numer dwa to zamiennosc Jezusa i Boga w Nowym Testamencie. I po trzecie, fakt, że Jezus jest nazywany Bogiem w Nowym Testamencie. Nowy Testament stosuje fragmenty Jahwe do Jezusa.

Pisarze Nowego Testamentu odnoszą się do Jezusa w tekstach Starego Testamentu, które używają imienia Boga Jahwe. Jego szczególne imię identyfikowane w języku hebrajskim jako Tetragrammaton, cztery litery, które zawsze i wyłącznie wskazują na bóstwo. I jest używane między innymi jako szczególne imię przymierza dla Boga w odniesieniu do jego ludu.

Ewangelia Marka cytuje Malachiasza 3:1, który mówi: Oto Ja posyłam mego posłańca, który oczyści drogę przede mną, mówi Pan Zastępów. Marek pisze: Oto Ja posyłam mego posłańca przed tobą, który przygotuje ci drogę, Marek 1:2. Marek

odnosi ten fragment do Chrystusa, przedstawiając Go jako Pana, a Jana Chrzciciela jako jego posłańca.

W Pięćdziesiątnicę Piotr cytuje Joela, aby wyjaśnić, że Wniebowstąpiony Pan Jezus wylewa Ducha Świętego na kościół. W Księdze Joela 2:32 napisano: Wtedy każdy, kto wezwie imienia Pańskiego, będzie zbawiony, Księga Joela 2:32. W tym samym kazaniu Piotr identyfikuje tego Pana jako Jezusa. „Niech więc cały dom Izraela wie na pewno, że Bóg uczynił tego Jezusa, którego wyście ukrzyżowali, i Panem, i Mesjaszem” (Dzieje Apostolskie 2:36). Oferuje zbawienie w imię Jezusa, werset 38, jako bezpośrednie echo zbawienia w imię Pana w Księdze Joela 2. Nowy Testament stosuje fragmenty Jahwe do Jezusa.

Paweł cytuje Jeremiasza 9:24, „Kto się chlubi, niech się chlubi tym, że rozumie i zna mnie, że Ja jestem Pan”. A Paweł mówi: Aby, jak jest napisane, kto się chlubi, niech się chlubi w Panu, 1 Koryntian 1.31. Krótko mówiąc, Paweł identyfikuje Pana, w którym wierzący mają się chlubić, mają się chlubić. Jest Panem chwały, którego głupi władcy, nie głupcy, którego głupi władcy tego wieku ukrzyżowali, 1 Koryntian 2:8. To jest Jezus, wyraźnie.

Piotr cytuje Izajasza 8:12-13. Nie bójcie się tego, czego oni się boją. Nie trwóście się. Tylko Pana Zastępów macie uważać za świętego.

Tylko Jego należy się bać. Piotr cytuje ten fragment z Izajasza 8, gdy pisze: Nie bójcie się tego, czego oni się boją, ani się nie lękajcie, ale Chrystusa Pana uważajcie w sercach za świętego. Piotr umieszcza Chrystusa Pana na miejscu Pana zastępów Izajasza, lub, jak mówią niektóre tłumaczenia, armii.

Słowa Jezusa w Objawieniu 1 przypominają słowa Jahwe w Księdze Izajasza. Ja jestem Pan, pierwszy i ostatni. Ja jestem, Izajasz 41.4. Ja jestem pierwszy.

Ja jestem ostatni. Nie ma Boga oprócz mnie, Izajasz 44.6. Ja jestem. Ja jestem pierwszy.

Ja jestem również ostatni, Izajasz 48:12. Powtarzając słowa proroka, w których przemawia sam Jahwe, Jezus mówi: Nie lękajcie się. To cytat z Objawienia. Ja jestem pierwszy i ostatni, i żyjący.

Byłem martwy, ale spójrz, żyję na wieki wieków i trzymam klucze śmierci i Hadesu, Objawienie 1.17 i 18. Wieczny Jahwe Izajasza jest wiecznym Chrystusem Objawienia. Wszystkie części Nowego Testamentu odnoszą teksty Starego Testamentu, które mówią o Jahwe, do Pana Jezusa, tym samym utożsamiając Jezusa z Jahwe.

Przeczyliśmy pięć takich tekstów, ale jest ich więcej. Więcej na ten temat można przeczytać w Christopher Morgan, The Deity of Christ, Volume 3. Właściwie Morgan i

ja współredagowaliśmy tę książkę: Morgan i Robert Peterson, redaktorzy, *The Deity of Christ* w serii Theology and Community.

Zobacz także Roberta M. Bowmana Jr. i J. Ed. Kamazuskiego , którzy napisali wspaniałą książkę *Putting Jesus in His Place, The Case for the Deity of Christ* . Jest to przejrzysta książka, w której ciasteczka zostały przeniesione z najwyższej półki na dół, gdzie ludzie mogą je dostać, ale jest ona solidna w swojej treści.

Putting Jesus in His Place, The Case for the Deity of Christ . To naprawdę bardzo dobre, bardzo pomocne książki. Twierdziliśmy, jako pierwszy dowód na Boskość Chrystusa, że Jezus jest utożsamiany z Bogiem.

Powiedzieliśmy, że fragmenty o Jahwe w Starym Testamencie odnoszą się bezpośrednio do Jezusa w Nowym Testamencie, co oznacza, że jest Panem Bogiem, że jest Jahwe.

Po drugie, istnieje zamiennność między Jezusem a Bogiem. Nowy Testament zamienia Jezusa z Bogiem. Pisarze Nowego Testamentu, szczególnie Paweł, również utożsamiają Jezusa z Bogiem. Oto przykład od Davida Wellsa, który pokazuje, że Paweł językowo utożsamia Chrystusa z Jahwe. David F. Wells , *The Person of Christ, biblijna i historyczna analiza Wcielenia*.

Siedem różnych punktów. Zanim przeczytam tekst, powiem tylko, że królestwo Boże jest królestwem Chrystusa. Miłość Boża jest miłością Chrystusa.

Słowo Boże jest Chrystusowe. Duch Boży jest Chrystusowy. Pokój Boży jest pokojem Chrystusa.

Dzień sądu Bożego jest dniem sądu Chrystusa. Łaska Boża jest łaską Chrystusa. W przeważającej mierze pisarze biblijni, szczególnie Paweł, zamieniają Jezusa z Bogiem.

Co jest przyczyną tego? Zamieszanie? Nie, nie zamieszanie ani identyfikacja. Potwierdzają, że Jezus jest Bogiem. Tak więc w 1 Tesaloniczan 2:12 Paweł pisze o królestwie Bożym.

1 Tesaloniczan 2:12, napominaliśmy każdego z was i zachęcaliśmy was, i nakazywaliśmy wam, wierzącym w Tesalonice, abyście postępowali w sposób godny Boga, który was powołuje do swojego królestwa i chwały. Tak więc Paweł mógł pisać, to prawda, nie tak często, jak Jezus mówi o królestwie, ale mógł pisać, mógł mówić o królestwie Bożym. On to robi.

Właśnie widzieliśmy fragment, w którym to robi. Mógł również mówić o tym królestwie jako należącym do Pana Jezusa Chrystusa. I tak w Liście do Efezjan 5:5 czytamy: Przypominam sobie, jak małe są te litery, gdy próbuję coś znaleźć.

O mój Boże. Efezjan 5:5, bądźcie bowiem pewni, że żaden rozpustnik ani nieczysty, ani chciwiec, to jest bałwochwalca, nie ma dziedzictwa w królestwie Chrystusa i Boga. Są w tym samym zdaniu.

Mówi się, że królestwo jest królestwem Boga, ale przed nim, jak powiedziano, jest królestwem Chrystusa i Boga. Językowo, Paweł może naprzemiennie używać określenia Bóg i Chrystus. Tak więc potwierdza miłość Boga w Liście do Efezjan 1:4, w cudownych słowach.

W miłości, jak mówi, przeznaczył nas do adopcji jako synów przez Jezusa Chrystusa. Miłość Boga jest rzeczywiście miłością Boga. Rzymian 8:35 odnosi się jednak do tej samej miłości Boga, co, jak zgadłeś, miłość Syna.

Któż nas odłączy od miłości Chrystusa? Dalej mówi, że nic, absolutnie nic tego nie uczyni. Miłość Boga jest miłością Chrystusa. Słowo Boże, w wielu miejscach w liście Pawła, w tym Kolosan 1.25, jest również nazywane słowem Chrystusa.

Kolosan 1:25, kościół, mówi Paweł, którego stałem się sługą, według szafarstwa, które mi zostało powierzone przez Boga, abym w pełni oznajmiał słowo Boże. To słowo Boże? Aha. Ale w następnej księdze Biblii, mówi, to słowo Chrystusa.

1 Tesaloniczan 4:15, bo skoro wierzymy, że Jezus umarł i zmartwychwstał, tak też przez Jezusa Bóg przywiedzie z sobą tych, którzy zasnęli. Bo to wam oznajmiamy słowem od Pana. Albo 1 Tesaloniczan 1:8, nie tylko słowo Boże rozbrzmiało od was w Macedonii i Achai, 1 Tesaloniczan 1:8, ale wiara wasza w Boga rozeszła się wszędzie, tak że nie potrzeba nam nic mówić.

Słowo Pana, niezróżnicowanego Pana, jak nauczał nas Gordon Fee, samo słowo Pan w Nowym Testamencie, bez dalszych rozgałęzień, jest, możemy założyć, że jest to słowo, Pan Jezus, do którego odnosi się niezróżnicowany Pan, do ogólnego Pana. Duch Boży, 1 Tesaloniczan 4.8, jest, jak zgadliście, duchem Chrystusa. Dlatego ktokolwiek lekceważy to słowo od Boga, Paweł mówi o swojej własnej nauce, lekceważy nie człowieka, ale Boga, który daje wam swego Ducha Świętego.

Duch Święty jest Duchem Świętym Boga. Według Listu do Filipian 1:19, co zatem? Tylko to, że pod każdym względem, czy to pozornie, czy prawdziwie, Chrystus jest głoszony, i w tym się raduję. Tak, i będę się radował, bo wiem, że przez wasze modlitwy i pomoc Ducha Jezusa Chrystusa, duże S jest właściwą interpretacją greckiego, to okaże się dla mojego wyzwolenia.

Oznacza to, że wyszedł z więzienia, aby dalej służyć Filipianom i innym wierzącym. Duch Boży, Jego Duch, 1 Tesaloniczan 4:8, jest Duchem Jezusa Chrystusa, Filipian

1:19. Boży pokój, Galacjan 5:22, owocem Ducha jest miłość, radość, pokój. Boży pokój jest pokojem Chrystusa.

Jak widzimy w Kolosan 3:15, niech pokój Chrystusowy rządzi w waszych sercach, do czego zresztą zostaliście powołani w jednym ciele, i bądźcie wdzięczni. Mówiąc to, Biblia rzeczywiście uczy Bożego pokoju w indywidualnych sercach wierzących. Kolosan 3:15 mówi jednak o pokoju zbiorowym wśród ludu Bożego.

Niech pokój Chrystusa rządzi w waszych sercach, do czego zresztą zostaliście powołani w jednym ciele. Pokój Boży jest pokojem Chrystusa. Dzień sądu Bożego, Izajasz 13:6, nie odwrócimy się, jest dniem sądu Chrystusa.

Kilkakrotnie w Liście do Filipian, w Liście do Filipian 1:6, jestem pewien, że Ten, który rozpoczął w was dobre dzieło, doprowadzi je do końca w dniu Jezusa Chrystusa. 1:6, 1:9, modlę się, aby wasza miłość obfitowała coraz bardziej w wiedzę i wszelkie rozeznanie, abyście umieli rozpoznać to, co doskonałe, i tak byli czyści i nienaganni na dzień Chrystusa. Boży dzień sądu to dzień, w którym Jezus przyjdzie ponownie.

To dzień Chrystusa. Filipian 2:16, podobnie czyńcie wszystko bez szemrania i powątpiewania. Werset 14, abyście byli nienagannymi i niewinnymi dziećmi Bożymi bez skazy pośród zepsutego i przewrotnego pokolenia, wśród którego świecicie jak światła na świecie, mocno trzymając się słowa życia, abym w dniu Chrystusa mógł być dumny, że nie na próżno biegłem i nie na próżno się trudziłem.

Na koniec, łaska Boża, która jest wszędzie w Pawle, Efezjan 2:8 i 9, Kolosan 1:6, Galacjan 1:19, jest łaską Chrystusa. Pozwólcie mi wybrać dwa zastosowania łaski Chrystusa z tego samego listu, Galatów, który mówi o łasce Bożej w 1, w 6, przepraszam, łasce Bożej, 1:15 Galatów. Ale gdy Ten, który mnie wybrał, zanim się urodziłem, i który powołał mnie łaską swoją, spodobało mi się objawić mi syna swego, abym mógł głosić i tak dalej, Bóg wybrał Pawła i powołał go swoją, łaską Bożą.

To łaska Boża. Cóż, tak, ale to także łaska Chrystusa. Galacjan 1.6, Dziwię się, że tak szybko odchodzicie od Tego, który was powołał łaską Chrystusa, i zwracacie się ku innej ewangelii, innej ewangelii niż prawdziwa ewangelia.

A co z Galacjanami 6:18? Łaska naszego Pana Jezusa Chrystusa niech będzie z duchem waszym, bracia. Amen. David Wells udowodnił swój punkt widzenia.

Paweł utożsamia Jezusa z Bogiem, mówiąc, że królestwo Boże jest królestwem Chrystusa. Miłość Boga jest miłością Chrystusa. Słowo Boga jest słowem Chrystusa.

Boży Duch Święty jest Chrystusowym Duchem Świętym. Boży pokój jest Chrystusowym. Boży dzień sądu jest Chrystusowym.

Łaska Boża jest łaską Chrystusa. Nowy Testament nazywa Jezusa Bogiem. Nadal mówimy o pierwszym dowodzie boskości Chrystusa, gdzie Nowy Testament utożsamia Jezusa z Bogiem.

Stosuje fragmenty Jahwe ze Starego Testamentu bezpośrednio do Jezusa, potwierdzając, że jest Bogiem, Jahwe ze Starego Testamentu. Zamienia Jezusa z Bogiem, jak właśnie widzieliśmy, przynajmniej na siedem sposobów. Co więcej, Nowy Testament wprost nazywa Jezusa Bogiem.

Sześć fragmentów Nowego Testamentu wyraźnie nazywa Jezusa Bogiem. Jana 1:1, na początku było słowo, a słowo było u Boga, a słowo było Bogiem. Kultysty mówią nam, że powinniśmy tłumaczyć Bóg.

Czy to nie jest Bóg bez rodzajnika? Tak, to jest. Czy to nie oznacza Boga? Nie. I nawet w kultowych błędnych tłumaczeniach Biblii nie tłumaczą słowa Bóg, theos, bez rodzajnika jako Bóg w Jana 1, z wyjątkiem wersetu 1, gdzie są a priori przeciwni boskości Chrystusa.

Ponieważ kilka wersetów dalej w Jana 1, kiedy mówią, że był człowiek posłany od Boga, nie, odnosząc się do Jana, nie mówią, że był człowiek posłany od Boga. A kiedy mówią o ludziach narodzonych na nowo, nie mówią, którzy narodzili się nie z ciała lub z woli człowieka, ale narodzili się z Boga. Nie, nie mówią, że Bóg.

Mówią, że narodzili się z Boga, jak powinni. I to jest to samo słowo theos bez rodzajnika. Na początku było słowo i słowo było u Boga i słowo było Bogiem.

Jan wyraźnie nazywa Jezusa Bogiem. W rzeczywistości robi to w gigantycznym inkluzji lub podpórkach do księzek, jak nauczyli mnie mówić moi studenci. Łacińskie inclusio oznacza, że inkluzja jest funkcją mowy, w której te same lub podobne słowa lub idee są umieszczane na dwóch końcach jednostki literackiej, która może być tak mała jak werset.

Może być tak duża jak księga Biblii, może być tak duża jak cała Biblia. Jest ogród w Księdze Rodzaju 1 i 2. Jest ogród nowych niebios i nowej ziemi w Objawieniu 21 i 22. Jest drzewo życia we wczesnych rozdziałach Księgi Rodzaju, drzewo życia w ostatnich kilku w Biblii i tak dalej.

Tak czy inaczej, na początku było słowo i był nim Bóg, Jan 1:1. W Jana 20:28 Tomasz, którego nie ma przy pierwszym ukazaniu się Jezusa 11, widzi Jezusa i Tomasz woła do Jezusa. Grecki tekst mówi, że Tomasz powiedział do niego: mój Pan i mój Bóg. Jan daje nam zatem klamry na początku i na końcu swojej ewangelii.

Tak naprawdę, robi to dwa razy w prologu. Robi to dwa razy, a potem raz na końcu, jak właśnie widzieliśmy. Ale nie tylko w Jana 1:1 nazywają Go Bogiem, ale najlepsze teksty również nazywają Jezusa Bogiem w Jana 1, Jana 1:18.

Nikt nigdy nie widział Boga. Jedyny Bóg, który jest u boku ojca, dał się poznać. Jana 1:1, Jana 1:18, Jana 20:28, nazywajcie Jezusa Bogiem.

Jan zatem ogranicza swoją ewangelię prostymi afirmacjami boskości syna. Rzymian 9:5 jest różnie tłumaczony, a ewangelicy mają różne poglądy na ten temat, czy jest tam wspomniany ojciec czy syn, ale wielu z nich potwierdza, że chodzi o syna. Przodkowie należą do nich, etnicznych Żydów, a od nich przez fizyczne pochodzenie pochodzi Chrystus, który jest Bogiem w ogólności, chwalonym na wieki.

Amen. Wygląda mi na to, że Chrystus jest nazywany Bogiem. Doug Moo i Tom Schreiner w swoich stosunkowo niedawnych i ewangelicznych komentarzach do Rzymian i uznanych za wybitne komentarze obaj traktują Rzymian 9:5 jako odniesienie do boskości Chrystusa.

Tytusa 2:13, oczekujemy błogosławionej nadziei i objawienia się chwały wielkiego Boga i Zbawiciela naszego, Jezusa Chrystusa. Tytusa 2:13. Hebrajczyków 1:8, ale do syna Bóg powiedział: Tron twój, o Boże, na wieki wieków, a berło królestwa twego jest berłem, jest berłem sprawiedliwym.

List do Hebrajczyków 1:8, cytując psalm, odnosząc go wprost do Pana Jezusa, a ojciec nazywa syna Bogiem, tronem twoim, o Boże. Drugi List Piotra 1:1 zaczyna się w sposób niezwykły: Szymon Piotr, sługa i apostoł Jezusa Chrystusa, do tych, którzy otrzymali wiarę równą naszej przez sprawiedliwość naszego Boga i Zbawiciela, Jezusa Chrystusa. 2 List Piotra 1:1. Kiedy pisarze Nowego Testamentu odnoszą tytuł Bóg, Theos, do Chrystusa, wyraźnie potwierdzają jego boskość.

Mary Harris poświęciła zresztą książkę tym wydarzeniom. Mary J. Harris, *Jesus as God. New Testament use theos in reference to Jesus*.

Jezus wykonuje dzieła Boże. To jest sylogizm. Tylko Bóg wykonuje pewne dzieła.

Mówi się, że Jezus wykonuje te dzieła. Dlatego Jezus jest Bogiem. Chrystus demonstruje swoją boskość, wykonując wiele dzieł, które tylko Bóg może wykonać.

Należą do nich dzieła stworzenia, opatrności, sądu, a zbawienie ma wiele podzbiorów pod Jezusem i stworzeniem. Zarówno Stary, jak i Nowy Testament głoszą, że tylko Bóg wykonuje dzieło stworzenia. Stary Testament, Księga Rodzaju 1:1. Na początku Bóg stworzył niebo i ziemię.

Nowy Testament, Dzieje Apostolskie 4:24, ogłasza, że Bóg jest jedynym stwórcą. Jednak Nowy Testament przypisuje dzieło stworzenia Jezusowi Chrystusowi, pokazując w ten sposób, że jest on boski. Jana 1:3. Wszystko zostało stworzone przez niego.

Po prostu nie chcę źle cytować. Wszystko zostało stworzone przez niego. W każdym z tych fragmentów użyto przymków, identyfikujących syna jako agenta ojca w stworzeniu, a mimo to agenta boskiego.

Aniołowie nie tworzą. Ludzie nie tworzą, na litość boską. Kolosan 1:16 jest pięknym dowodem na to, ponieważ używa zrozumiałego języka.

Właściwie, Jana 1, ale nie zamierzam się cofać, ale Galatów, Efezjan, Kolosan, Kolosan 1. On jest obrazem, a syn jest obrazem niewidzialnego Boga, pierworodnego, który jest najwyższy. Porównaj Psalm 89:24, całego stworzenia. Psalm 89:27.

Bo przez niego jest pierworodnym wszelkiego stworzenia. On jest najwyższym nad stworzeniem, ponieważ, albo przez niego, wszystkie rzeczy zostały stworzone. Czym są wszystkie rzeczy? W niebie i na ziemi.

To aluzja do Księgi Rodzaju 1:1 i żydowski sposób na powiedzenie całej tej szopki. Na początku Bóg stworzył niebo i ziemię. Nie ma nic więcej.

Przez Chrystusa wszystkie rzeczy zostały stworzone przez Syna w niebie i na ziemi, widzialne i niewidzialne. Czy możesz pomyśleć o innych kategoriach? Jest to, co jest widoczne i to, co jest niewidzialne. To jest wszechstronny język.

Czy to trony, panowania, władcy czy władze, to najwyraźniej są jakieś rozróżnienia między istotami anielskimi. Wszystko zostało stworzone przez niego, syna, i dla niego również. To jest dla jego celu i chwały.

List do Hebrajczyków 1:2 mówi, że jest, Jezus jest początkiem i końcem. W tych ostatnich dniach Bóg przemówił do nas przez swego syna, którego ustanowił dziedzicem wszystkiego. To jest koniec.

On odziedziczy cały wszechświat. Przez którego również Bóg stworzył świat. Przez niego, przez niego, Bóg stworzył wszystkie rzeczy.

Syn Boży wykonuje dzieło stworzenia, które w Piśmie Świętym wykonuje tylko Bóg. Rozróżnienie stwórcy-stworzenia jest trwałe. Teraz jest to prawdą w przypadku wcielenia, stwórca stał się stworzeniem.

Stał się stwórcą-stworzeniem, jeśli wolisz. Ale nie o tym mówimy. Mówimy o dziele stworzenia, które w Piśmie Świętym jest dziełem Ojca i Syna, a czasami, ale rzadko, Ducha.

Jezus i opatrzność. Bóg nie tylko wykonuje dzieło stworzenia, wykonuje dzieło opatrzności. Zarówno Stary, jak i Nowy Testament uczą, że opatrzność jest dziełem samego Boga.

Stary Testament, Psalm 104, wersety 24 do 30. Nowy Testament, Dzieje Apostolskie 17:24 do 28. Bóg stworzył wszystko.

Powinienem powiedzieć, że Bóg podtrzymuje wszystko. Psalm 104: Opatrzność Boża jest widoczna w tym, że podtrzymuje różne stworzenia, zwierzęta itd. Nowy Testament, Dzieje Apostolskie 17, 24, 28.

Opatrzność Boża rozdzieliła ludzi w różne miejsca na świecie, a On zapewnił im deszcz oraz owoce i warzywa, którymi mogli się cieszyć. Bóg stworzył każdy naród ludzkości z jednego człowieka. Nie cofnąłem się wystarczająco daleko.

Dzieje Apostolskie 17:24. Bóg, który stworzył świat i wszystko, co na nim, jest tym, co wam głosimy, mówi Paweł do Greków w Atenach na Areopagu. Bóg, który stworzył świat i wszystko, co na nim, będąc Panem nieba i ziemi, nie mieszka w świątyniach zbudowanych przez człowieka.

Grecy są zdezorientowani, gdy mają ołtarz nieznanego Boga. Nie jest też obsługiwany przez ręce ludzkie, jakby czegoś potrzebował, skoro sam daje całej ludzkości życie i oddech i wszystko. I uczynił z jednego człowieka, którym byłby Adam, każdy naród ludzki, aby żył na powierzchni ziemi.

Po ustaleniu wyznaczonych okresów i granic miejsca zamieszkania, powinni szukać Boga i być może wyczuć drogę do Niego i Go znaleźć. To jest opatrzność Boża. Tylko Bóg podtrzymuje swój świat i kieruje nim ku swoim celom.

Opatrzność obejmuje to podtrzymywanie, teologowie nazywają to zachowaniem, i to kierowanie, które teologowie nazywają rządem. Bóg nie tylko stwarza wszystkie rzeczy, On sam je podtrzymuje i kieruje nimi do wyznaczonych mu celów. Nowy Testament przypisuje dzieło opatrzności Jezusowi Chrystusowi.

Kolosan 1:16, przez niego wszystko istnieje, wszystko ma swój byt. Hebrajczyków 1:3, mówiąc o Synu, mówi, co mówi? On podtrzymuje wszystko swoim potężnym słowem. Hebrajczyków 1:3, podtrzymuje wszechświat słowem swojej mocy, ESV.

Bóg i sąd pokazały, że Syn Boży wykonał dzieła, które zostały wykonane tylko przez samego Boga. Zarówno Stary, jak i Nowy Testament uczą, że tylko Bóg wykonuje

dzieło sądu. Stary Testament, Psalm 96:3, Nowy Testament, Rzymian 14:10. Jednak Nowy Testament przypisuje sąd Synowi Bożemu, Mateusza 16:27. Na przykład, Syn Człowieczy przyjdzie ze swoimi aniołami w chwale Ojca, a następnie On, Syn Człowieczy, odda każdemu według tego, co uczynił.

Dzieje Apostolskie 10:42, Piotr mówi, Jezus nakazał nam głosić ludowi i świadczyć, że jest tym, którego Bóg ustanowił sędzią żywych i umarłych. Jak powiedziałem wcześniej, dzieło sądu, ostateczny sąd w pismach, jest przypisane w Nowym Testamencie w połowie czasu Ojcu i w połowie czasu Synowi. Tutaj to Syn wykonuje dzieło sądu; to znaczy dzieło, które wykonuje tylko Bóg. Dlatego Syn jest Bogiem.

Jezus oświadcza, cytuję, że Ojciec w rzeczywistości nie sądzi nikogo, ale cały sąd oddał Synowi, aby wszyscy ludzie mogli czcić Syna tak, jak czczą Ojca, Jana 5:22-23. Paweł mówi, cytuję, o objawieniu Pana Jezusa z nieba z jego potężnymi aniołami, gdy dokona pomsty płomienistym ogniem na tych, którzy nie znają Boga i na tych, którzy nie są posłuszni ewangelii naszego Pana Jezusa, 2 Tesaloniczan 1:7 i 8. Chrystus dokona pomsty płomienistym ogniem. Jezus jest sędzią wraz z Ojcem. Najpotężniejszą, najbardziej rozpowszechnioną i przekonującą prawdą, że Jezus wykonuje dzieła Boże, jest Jezus i zbawienie. Jednym z najsilniejszych argumentów za boskością Chrystusa jest to, że zbawia.

Tylko Bóg jest Zbawicielem, który wykonuje dzieło zbawienia, Wyjścia 15:2, 1 Tymoteusza 1:1. Jednak Nowy Testament przypisuje dzieło zbawienia Jezusowi Chrystusowi, zobacz, na co najmniej sześć sposobów. Jezus jest Zbawicielem; Jezus odpuszcza grzechy, wykonuje jedno dzieło, które zbawia ludzi na zawsze, jest przedmiotem zbawczej wiary, daje Ducha Świętego swojemu kościołowi i dokonuje zbawienia. Każdy z tych sposobów wystarczyłby, aby pokazać, że Jezus wykonuje dzieło zbawienia.

Wszystkie sześć z nich przytłaczająco to pokazuje. Jezus jest Zbawicielem, Nowy Testament często nazywa Jezusa Zbawicielem, Łukasza 2:11, Jana 4:42, Dzieje Apostolskie 5:31, Dzieje Apostolskie 13:23, Efezjan 5:23, Filipian 3:20, Tytusa 1:4, 2:10, 2:13, 3:6, 2 Piotra 3:2, 1 Jana 4:14, nie nawrócimy się, uśpię was wszystkich, jeśli to zrobimy. Ponadto w wielu miejscach przedstawia Jezusa jako jedynego Zbawiciela bez użycia słowa Zbawiciel .

Nie chcemy popełniać błędu koncepcyjnego, jednym ze sposobów byłoby stwierdzenie, że nie ma tam słowa Zbawiciel, więc nie może mówić o Zbawicielu. Cóż, tak, może, można wyrazić ideę innymi słowami. Innym sposobem byłoby naleganie, że słowo zbaw lub Zbawiciel tam jest i że zawsze mówi o zbawieniu, zbawieniu duchowym.

Mogłoby, ale w rzeczywistości nie, jeśli sprawdzisz kontekst różnych, szczególnie zastosowań słowa save (zbawić), a nawet salvation (zbawienie). Tak więc bez użycia

słowa Savior (Zbawiciel), Jezus jest przedstawiany jako Zbawiciel, Mateusz 1:21, nazywając Jego imię Jezus, Dzieciątko, ponieważ On zbawi swój lud od grzechów. Jezus oznacza Pana zbawiającego lub właściwie Zbawiciela, Mateusz 11:27, Jan 14:6, Ja jestem drogą, prawdą i życiem.

Nikt nie przychodzi do Ojca inaczej jak tylko przeze mnie. Jezus jest Zbawicielem. On jest jedynym pośrednikiem między Bogiem a człowiekiem.

On jest dawcą życia wiecznego. Nikt nie przychodzi do Ojca inaczej jak tylko przez Niego, a On jest drogą. To znaczy drogą, która prowadzi do Boga.

Nikt nie przychodzi do Ojca inaczej, jak tylko podążając tą drogą, inaczej, jak tylko wierząc w Niego. Dzieje Apostolskie 16:31, List do Hebrajczyków 5:9, 1 List do Koryntian 15:3 i 4. Drugim sposobem, w jaki Jezus i zbawienie są ze sobą powiązane, jest to, że odpuszcza grzechy. Odpuszczanie grzechów jest boską prerogatywą i prerogatywą wyłącznie Boga.

Wyjścia 34:6 i 7, Psalm 103:10 i 12, Izajasz 43:25. W każdej części Nowego Testamentu przebaczenie grzechów jest również boską prerogatywą Jezusa. Łukasza 7:47-49, Dzieje Apostolskie 5:31, Kolosan 1:13 i 14, Objawienie 1:5 i 6. Jezus jest boski. Trzecim sposobem, w jaki Jezus jest ukazany jako Zbawiciel, jest to, że Jezus wykonuje dzieło, które zbawia nas na zawsze.

Pismo Święte chwali wspaniałe dzieło Syna Bożego. List do Hebrajczyków świadczy, cytując, że Chrystus wszedł raz na zawsze do miejsca najświętszego przez własną krew, uzyskawszy wieczne odkupienie. List do Hebrajczyków 9:11 i 12.

List do Hebrajczyków mówi również, że jedną ofiarą na zawsze udoskonił tych, którzy są uświęceni. List do Hebrajczyków 10:14. Chrystus uzyskał wieczne odkupienie, umierając na krzyżu i zmartwychwstając. Jego jedna ofiara na zawsze udoskoniła lud Boży, świętych.

Hebrajczyków 10:14. Nie tylko to, ale Jezus jest przedmiotem zbawczej wiary. W Starym Testamencie, tylko Bóg jest właściwym przedmiotem wiary swojego ludu. Rodzaju 15:6, Wyjścia 14:31. A jedną z podstaw religii chrześcijańskiej jest wiara w Boga, Hebrajczyków 6:1. Nowy Testament głosi jednak dodatkowe przesłanie.

Wielokrotnie przedstawia Jezusa jako właściwy przedmiot zbawczej wiary. Jan naucza, że każdy, kto wierzy w Chrystusa, będzie miał życie wieczne. Jan 3:16.18 i 3:36. Paweł naucza, cytując, że człowiek nie jest usprawiedliwiony przez uczynki prawa, ale przez wiarę w Jezusa Chrystusa.

Galacjan 2:16. Pismo jest jednoznaczne. Jeśli chodzi o Jezusa, oświadczam, cytuję, nie ma w nikim innym zbawienia, ponieważ nie ma żadnego innego imienia pod niebem danego ludziom, przez które moglibyśmy być zbawieni. Zamknij cytat.

Dzieje Apostolskie 4:12. Piątym sposobem, w jaki Jezus i zbawienie są ze sobą powiązane, jest to, że Jezus daje Ducha Świętego swojemu kościołowi. Pięćdziesiątnica jest dziełem zbawczym Jezusa tak samo, jak Jego śmierć na krzyżu i zmartwychwstanie trzeciego dnia. I jest to boskie dzieło zbawcze.

Joel przewiduje, że w dniach ostatnich sam Bóg wyleje swego ducha na wszelkie ciało. Joela 2:28-31. Jan Chrzciciel zapowiada, że Mesjasz ochrzci kościół duchem. Mateusza 3:11. Łukasza 3:16. Jana 1:32-34. W Dziejach Apostolskich 2 Jezus spełnia te proroctwa.

W Pięćdziesiątnicę żydowscy pielgrzymi są zszokowani, słysząc, jak apostołowie recytują potężne dzieła Boga przez proroka Joela, każdy w swoim własnym języku. Piotr cytuje proroctwo Joela i mówi, że Jezus je wypełnia, cytuję, tego Jezusa Bóg wskrzesił i my wszyscy jesteśmy tego świadkami. Będąc więc wywyższony po prawicy Boga i otrzymawszy od Ojca obietnicę Ducha Świętego, wylał to, co sami widzicie i słyszycie.

Dzieje Apostolskie 2:33. Jezus, Mesjasz, Chrystus, namaszczony wylewa ducha w dniu Pięćdziesiątnicy. To jest dzieło Boga według Joela. Rzeczywiście, to dzieło Pana Jezusa.

Jak wyjaśnia Piotr, wydarzenie to dowodzi, że Jezus jest zarówno Chrystusem, jak i Panem. Dzieje Apostolskie 2:36. Na koniec, pięć sposobów, w jakie Nowy Testament przypisuje Jezusowi dzieło zbawienia. Jezus dokonuje zbawienia.

Tylko Bóg uśmierca ludzi i tylko Bóg przywraca ich do życia. 1 Samuel 2:6. 5 Mojżeszowa 32:39. Nowy Testament mówi podobnie, ale o wiecznych przeznaczeniach. Jezus ostrzega nas, cytuję, abyśmy bali się tego, który jest w stanie zniszczyć i duszę, i ciało w piekle, Mateusz 10:28. Zobacz także Jakuba 4:12. Nowy Testament przypisuje te same boskie prerogatywy powracającemu Chrystusowi.

To On ożywi umarłych, wyznaczy wieczne przeznaczenia i przyniesie ostateczne zbawienie, w tym nowe niebiosy i nową ziemię. Jezus wskrzesi umarłych, Jana 5:28-29. Jana 6:40, 44 i 54. Coś, co tylko Bóg może zrobić. Jezus wyznacza również świętym i grzesznikom ich ostateczne przeznaczenia, Mateusza 7:21-23. Mateusza 25:31-46. Do tych po swojej prawej stronie powracający Syn Człowieczy powie: chodźcie, weźcie królestwo przygotowane dla was przed stworzeniem świata.

Do tych po jego lewicy mówi: Idźcie ode mnie, wy, którzy jesteście źli, w ogień wieczny, przygotowany diabłu i jego aniołom. To jest dzieło Boga, przydzielanie

ludziom ich wiecznego przeznaczenia. Jezus przyjmie prawdziwych wierzących do życia wiecznego i wygna niewierzących na wieczną karę, jak podsumowuje Jan, przepraszam, Mateusz 25:46.

A ci, niewierzący, pójdą na wieczne potępienie, sprawiedliwi zaś do życia wiecznego, Mateusza 25:46. Jezus przynosi ostateczne zbawienie. Filipian 3:20-21, bardzo treściwy werset, który mówi tak wiele w kilku słowach. Z nieba, mówi Paweł, z utęsknieniem oczekujemy zbawiciela, który przemieni nasze poniżone ciało, aby było podobne do jego chwalebego ciała, mocą, która pozwala mu nawet podporządkować sobie wszystko.

Pominąłem dowód boskości Chrystusa, to znaczy, że posiada boskie atrybuty lub cechy, a tutaj w Liście do Filipian 3:21, ma moc, która pozwala mu podporządkować sobie wszystko, to jest moc Boża. Pismo przypisuje moc Bożą tylko Bogu, przypisuje tę moc Jezusowi, zatem Jezus jest Bogiem. Istnieją również inne fragmenty i inne atrybuty, chciałem tylko wspomnieć o tym jednym mimochodem.

Jezus przynosi ostateczne zbawienie, Hebrajczyków 9:27 i 28. I jak postanowione jest ludziom raz umrzeć, a potem sąd, tak Chrystus, raz ofiarowany, aby zgładzić grzechy wielu, ukaże się po raz drugi, nie po to, aby rozprawić się z grzechem, ale aby zbawić tych, którzy z utęsknieniem czekają na niego. Kiedy Jezus powróci, zbawi, w ostatecznym znaczeniu tego słowa, tych, którzy oczekują jego powrotu.

To znaczy, że Jezus przynosi ostateczne zbawienie, w tym kosmiczne odnowienie. Poprzez Jezusa, cytując Kolosan 1:20, Bóg chciał pojednać wszystko ze sobą, czy to na ziemi, czy w niebie, czyniąc pokój przez swoją krew przelaną na krzyżu, Kolosan 1:20. Śmierć i zmartwychwstanie Jezusa uratowały wszystkich ludzi Boga i przyniosły nowe niebiosy i nową ziemię. Mówi o tym Stary Testament, Izajasz 65:17, Izajasz 66:22-23 i Objawienie 21:22. Czasami przypisuje się to Ojcu, a kilka razy także Synowi.

Bóg był zadowolony, aby przez Jezusa pojednać niebo i ziemię ze sobą, Kolosan 1.20. To kosmiczne odnowienie, dzieło samego Boga, jest dokonywane przez powracającego Syna Bożego. Musimy zrobić sobie przerwę, ale gdy wrócimy, przyjrzymy się dwóm ostatnim dowodom, że Jezus jest rzeczywiście Bogiem Synem.

To jest dr Robert A. Peterson w swoim nauczaniu na temat Teologii Właściwej lub Boga. To jest sesja 7, Syn jest Bogiem.